

The Holy See

PAPA LAV XIV.

ANGELUS

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 31. kolovoza 2025.*

[[Multimedia](#)]

Draga braćo i sestre, ugodnu vam nedjelju želim!

Biti zajedno za stolom, posebno u dane odmora i blagdana, znak je mira i zajedništva u svakoj kulturi. U Evanđelju ove nedjelje (*Lk 14, 1.7-14*) Isus je pozvan na objed kod jednog od prvaka farizejskih. Pozvati druge za svoj stol znak je otvorenosti srca, dok prihvaćanje takvog poziva podrazumijeva poniznost da budemo otvoreni prema drugima i njihovom svijetu. Ove geste koje zbližavaju ljude pomažu u poticanju kulture susreta.

Susresti se nije uvijek lako. Evanđelist primjećuje da su sustolnici „vrebali“ Isusa i općenito su ga najstroži tumači predaje promatrali su ga s određenom sumnjom. Pa ipak, susret se događa jer se Isus istinski čini prisutnim; kao dobar gost, on se ponaša s poštovanjem i iskrenošću. Odrice se onih lijepih manira koje su tek pristojne formalnosti koje isključuju autentičan susret. Tako, na sebi svojstven način, prispodobom, opisuje ono što vidi i poziva one koji ga promatraju na razmišljanje. On je, naime, primijetio da je vladala prava utrka oko zauzimanja prvih mjesta. To se događa i danas, ne u obitelji, već u prigodama kad je važno „biti primijećen“; tada zajedništvo postaje natjecanje.

Braćo i sestre, sjesti zajedno za euharistijski stol na dan Gospodnji znači također za nas prepustiti riječ Isusu. On rado postaje naš gost i može nas opisati onako kako nas On vidi. Tako je silno važno vidjeti sebe njegovim očima: misliti na to kako često svodimo život na natjecanje, na to koliko postajemo željni dobiti neku vrstu priznanja, kako se nepotrebno uspoređujemo jedni s

drugima. Zastati i razmisliti, dopustiti da nas potrese Riječ koja dovodi u pitanje naše životne prioritete: to znači iskusiti slobodu, slobodu na koju nas Isus poziva.

U Evanđelju koristi riječ „poniznost“ da opiše savršeni oblik slobode (usp. *Lk 14, 11*). Poniznost je, naime, sloboda od sebe samih. Ona se rađa kad Božje kraljevstvo i njegova pravednost doista postanu naša glavna briga i kada si možemo dopustiti da gledamo daleko naprijed: ne u vrhove svojih nožnih prstiju, već daleko naprijed! Onaj tko samog sebe uznosi općenito kao da nije pronašao ništa zanimljivije od samog sebe a u biti je vrlo nesiguran u sebe. No, onaj koji je shvatio koliko je dragocjen u Božjim očima, onaj koji duboko osjeća da je sin ili kći Božja, ima veće stvari zbog kojih se može uzdizati i posjeduje dostojanstvo koje samo od sebe zrači. Ono dolazi u prvi plan, zauzima prvo mjesto, bez napora i strategijâ, onda kada, umjesto da se služimo situacijama, učimo služiti.

Dragi prijatelji, molimo danas da Crkva bude za sve škola poniznosti, to jest dom u kojem su uvijek svi dobrodošli, gdje nema otimanja za mjesta, gdje Isus i dalje može uzeti riječ i učiti nas svojoj poniznosti, svojoj slobodi. Marija, kojoj ćemo sada uputiti svoju molitvu, zaista je Majka tog doma.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Nažalost, rat u Ukrajini i dalje sije smrt i razaranje. I ovih je dana bombardirano više gradova, uključujući glavni grad Kijev, uzrokujući brojne žrtve. Ponovno izražavam svoju blizinu ukrajinskom narodu i svim ozlijeđenim obiteljima. Potičem sve da ne pokleknu pred ravnodušnošću, već da im budu blizu svojom molitvom i konkretnim gestama ljubavi. Snažno ponavljam svoj hitan apel za trenutani prekid vatre i ozbiljno zalaganje za dijalog. Vrijeme je da se odgovorni odreknu logike oružja i krenu putem pregovora i mira, uz podršku međunarodne zajednice. Glas oružja mora ušutkati, a glas bratstva i pravde mora se uzdići.

Naša molitva za žrtve tragične pucnjave tijekom mise u školi u američkoj saveznoj državi Minnesoti uključuje nebrojenu djece koja svakodnevno ginu i bivaju ranjena diljem svijeta. Molimo Boga da zaustavi pandemiju oružja, velikog i malog, kojom je pogođen naš svijet. Neka nam naša Majka Marija, Kraljica mira, pomogne ispuniti Izaijino proroštvo: „mačeve će prekovati u plugove, a koplja u srpove“ (*Iz 2, 4*).

Naša su srca također ranjena zbog više od pedeset poginulih i stotinjak koji se još uvijek vode kao nestali u brodolomu lađe pune migranata koji su pokušali putovati 1100 kilometara do Kanarskih otoka, a koji se prevrnuo uz atlantsku obalu Mauritanije. Ta smrtonosna tragedija ponavlja se svaki dan diljem svijeta. Molimo da nas Gospodin nauči, kao pojedince i kao društvo, u potpunosti provoditi u djelo njegove riječi: „stranac bijah i primiste me“ (*Mt 25, 35*).

Povjeravamo sve ranjene, nestale i poginule, posvuda, ljubavnom zagrljaju našeg Spasitelja.

Sutra, 1. rujna, je Svjetski dan molitve za skrb o stvorenom svijetu. Prije deset godina, papa Franjo je, u dogovoru s ekumenskim patrijarhom Bartolomejem I., ustanovio za Katoličku crkvu taj Dan. Važniji je i hitniji nego ikad prije, a ove godine ima za temu „Sjeme mira i nade“. U jedinstvu sa svim kršćanima, slavimo ga i produljujemo kroz „Vrijeme stvaranja“ do 4. listopada, blagdana svetog Franje Asiškog. U duhu *Pjesme brata Sunca*, koju je on skladao prije 800 godina, hvalimo Boga i obnavljamo svoju predanost da ne uništavamo njegov dar, već da se brinemo za naš zajednički dom.

Upućujem svoje srdačne pozdrave svima vama, vjernicima Rima i hodočasnicima iz Italije i raznih zemalja. Posebno pozdravljam skupine vjernika iz župa Quartu Sant'Elena, Morigerati, Venegono, Rezzato, Brescello, Boretto i Gualtieri, Val di Gresta, Valmadrera, Stiatico, Sortino i Casadio; te skupinu obitelji iz Luce koje su došle putem Via Francigena.

Pozdravljam također članove Laičku bratovštinu Suore Dimesse iz Padove, mlade Katoličke akcije i AGESCI-a iz Reggio Calabrije, mlade iz Gorle Maggiore i krizmanike iz Castel San Pietro Terme; kao i članove Pokreta Shalom iz San Miniata s Filharmonijskim orkestrom Angiolo del Bravo, članove udruge „Note Libere“ iz Taviana i grupu „Genitori Orsenigo“.

Svima želim ugodnu nedjelju!